

Gods Geest en onze geest

Preek over Romeinen 8:16

Te lezen: Handelingen 2:1-13 en Romeinen 8:14-17
Utrecht-Noord, 26 mei 1985

Ik heb er lang over lopen denken waarmee je het pinksterfeest het best zou kunnen vergelijken. Toen ik Rom. 8:16 nog eens las, flitste ineens het beeld van een muziekuivoering door me heen:

‘De Geest getuigt met onze geest dat wij kinderen Gods zijn’,
als ik deze woorden hoor, zie ik twee musici het podium opkomen: ze bespelen ieder een ander instrument. De één een viool en de ander een dwarsfluit. De één gaat achter de piano zitten en de ander achter een harp. Heel verschillende instrumenten. Maar ze hebben dezelfde muziek bij zich, en dan gaan ze samen spelen. Verschillende instrumenten spelen samen dezelfde melodie.

Zoiets gebeurde ook op het pinksterfeest. Ik zou het zo willen zeggen: met Pinksteren betreedt de Heilige Geest het concertpodium van het leven. Dan nodigt Hij uit de zaal mensen die in de Here Jezus geloven uit om óók op het podium te komen. Hij zegt tegen u en tegen mij: ‘Je hebt ook wel een instrument! Kom met je eigen instrument op het podium. Dan zullen we samen een stuk spelen tot eer van God’.

Dat is wat ik zie als ik Paulus over de Heilige Geest hoor zeggen:

‘De Geest getuigt met onze geest dat we kinderen Gods zijn’.

In onze gemeente zijn nogal wat mensen die een muziekinstrument bespelen. Ik kan over de Heilige Geest preken, maar mensen die samen muziek maken kunnen laten horen wat de Heilige Geest doet. Ik heb er een paar gevraagd om dat vanmorgen te willen doen.

1^e Katelijne → fluit. Wat voor instrument ga je hier bespelen? Kun je eens wat laten horen; hoe het klinkt? Hoe gaat het nu in dat instrument? Ik bedoel: hoe wordt de muziek daar binnenin gemaakt?

2^e Joost → viool. Zelfde vragen.

Ik ben benieuwd hoe het samenklinkt:

a. Vals! Hoe komt het? Vragen aan zaal → Ze spelen elk een eigen melodie!

b. Vals! Hoe komt het? Spelen zelfde melodie in verschillende toonsoorten!

c. Mooi! Zelfde melodie, zelfde toonsoort, zelfde maat. En samen oefenen!

Een fluit is een ander instrument dan een viool. Toch kunnen ze samen heel mooi klinken.

Een alt is een andere stem dan een bas. Maar het kan een genoeg zijn beide stemmen samen te horen.

Als ze dezelfde melodie zingen. In dezelfde maat. Met dezelfde toonsoort.

Jezus is heel anders dan ik ben. Hij is zoon van God. Op volmaakte manier. In alle situaties van zijn leven was Hij de zoon van God. Hoorde Hij in zijn doen en laten bij God. Op alle momenten van zijn leven kan Hij zeggen: 'Abba, Vader'. Zelfs toen Hij aan het kruis stierf. Zijn laatste woorden waren: 'Vader in uw handen beveel Ik mijn geest'.

Ik mag mij een kind van God noemen, omdat ik geloof in Jezus Christus, de zoon van God.

Jezus is zoon van God.

Ik kind van God.

Het lijkt op elkaar. Maar toch is het anders.

En toch, hoe anders, het kan toch samen harmonieus klinken, als Jezus 'Vader' tegen God zegt, en als ik 'Vader' tegen God zeg.

Dat is het wonder van de Heilige Geest.

Dat is het wonder van de Geest, die de Geest van het zoonschap is.

Toen de engel Gabriël Maria de geboorte van Jezus aankondigde zei hij: 'De Heilige Geest zal over u komen.... daarom zal ook het heilige dat verwekt wordt, zoon Gods genoemd worden'. De Heilige Geest als Geest van het zoonschap.

Toen Jezus door Johannes in de Jordaan gedoopt werd, daalde de Heilige Geest in de gedaante van een duif op Jezus neer, en een stem uit de hemel klonk: 'Gij zijt mijn Zoon, de Geliefde'. De Heilige Geest als Geest van het zoonschap.

Door de Geest kan Jezus zeggen: 'Vader'.

Door diezelfde Geest mag een ieder die gelooft in Jezus tegen God zeggen: 'Vader'.

En hoe verschillend Jezus en u ook zijn: het 'Vader' klinkt samen mooi!

Dezelfde melodie. Dezelfde maat. Dezelfde toonsoort.

Weet u wat het verrassende van het pinksterfeest is? Dat het goddelijke en het menselijke samen mooi kan klinken!

Ik weet niet hoe het u vergaat, maar ik kan wel eens somber over mijn mogelijkheden zijn om als christen een helder en zuiver geluid te laten horen.

Hoe vaak zing je als kind van God een vals klinkend lied? In je gezin? Op je werk? Zelfs in de gemeente? Er hoeft maar één verkeerd woord te vallen, er hoeft maar iets verkeerd te gaan, of je bent van de wijs. Letterlijk van de wijs.

Door het geloof in Jezus Christus mogen we ons kinderen van God noemen. En we zijn het ook! Maar hoe vaak falen we om dit in de praktijk van het dagelijks leven helder te laten doorklinken?

De Heilige Geest komt uw leven binnen als een groot musicus, als een beroemd zanger met onder zijn arm de tekst en de muziek van het lied over het kindschap

Gods. Terwijl u zich loopt te verontschuldigen dat het met uw christenzijn niet altijd zo geweldig gesteld is, dat u er moeite mee hebt om met anderen over het geloof te spreken, dat u er in sombere momenten wel eens aan twijfelt of u wel echt een kind van God bent,

zet de Heilige Geest de muziekstandaard uit,

legt de muziek van het lied van het kindschap Gods er op,

legt zijn arm op uw schouder en stelt voor: 'zullen we het eens samen proberen?'

Hij geeft de toon aan, Hij zwaait de maat, Hij zet in, u valt in, en.... tot uw stomme verbazing:

het goddelijke van de Heilige Geest en het menselijke van u klinken samen mooi!

Je bent jong en je hebt Jezus aangenomen als de Heiland en Heer van je leven. Maar op school heb je moeite om er voor uit te komen.

Je bent bang om uitgelachen te worden. En als anderen je uitlachen heb je het niet meer, ben je nergens meer! En dat kan toch ook niet de bedoeling zijn, dat je als christen voor paal staat! Dat is toch ook geen reclame voor het geloof! Dat is toch ook niet tot eer van God!

Maar als in de pinkstervakantie iemand uit de klas tegen je zegt: 'Hé en jij, wat vind jij leuk aan het leven?'

dan houdt de Heilige Geest je tekst en muziek voor de neus. De Geest geeft de toon aan en zwaait de maat. En samen getuigen jullie: 'Het mooie van het leven is dat ik een kind van God mag zijn'. En het klinkt zo nog mooi ook!

Misschien bent u een van die christenen die fors in zichzelf teleurgesteld is. U hebt er soms moeite mee om van uzelf te zeggen, of tegen uzelf te zeggen, dat u een kind van God bent.

Voor uw gevoel bent u als christen mislukt. Er zijn zaken misgegaan in uw huwelijk. U vraagt zich af of u als christenouders niet gefaald hebt in de opvoeding van uw kinderen. En ondertussen is het al 25 jaar geleden dat u tot geloof kwam en zich liet dopen....

En op sommige momenten denkt u: wie ben ik eigenlijk? Verbeeld ik het me niet dat ik een kind van God ben?

Juist op dat moment komt de Heilige Geest naast u staan en houdt u de tekst van een lied voor:

'Groot is uw trouw, o Heer, mijn God en Vader.

Daar is geen schaduw van omkeer bij U.

Ben ik ontrouw, Gij blijft immer dezelfde!

Groot is uw trouw, o Heer, aan mij betoond'.

Alleen met uw sombere gedachten over uw christelijk leven zou u deze woorden niet over uw lippen kunnen krijgen, maar de Geest zet in. Samen met de Geest kunt u wel getuigen van het feit dat u ondanks alles toch een kind van God bent.

'Groot is uw trouw, o Heer, mijn God en Vader'.

Je kunt als christen sprakeloos staan te midden van verdriet en ellende die mensen

treffen. Als je op t.v. ziet wat er gebeurt in Libanon, als je de beelden ziet van hongerende mensen in Afrika.... weet je als christen niet wat je zeggen moet. Elk woord van ons is er dan eentje te veel, zeker als we gaan proberen - en daartoe voelen we ons vaak verplicht - om al dit verdriet christelijk te gaan verklaren.

Soms besterft dan zelfs een gebed op je lippen. Overmand door zoveel ellende denk je: 'Wat haalt het uit? Wat moet ik bidden?'

Juist op zo'n moment komt de Geest naast u staan. Hij helpt u dan te bidden. Hij opent het gebed en u mag meebidden. Zoals Paulus ook in Rom. 8 over de Geest schrijft:

'De Geest komt onze zwakheid te hulp; want wij weten niet wat wij bidden zullen naar behoren, maar de Geest zelf pleit voor ons met onuitsprekelijke verzuchtingen'.

De Geest wil samen met ons het gebed van het kindschap Gods bidden. Zo eindigt de bijbel ook. In het laatste hoofdstuk uit het boek Openbaring lezen we van het gebed dat de Geest bidt, samen met de gemeente van kinderen van God:

'En de Geest en de bruid - dit is de gemeente - zeggen: Kom!'

Dat is het gebed dat de Geest samen met kinderen Gods bidt, in confrontatie met een overmacht aan ellende en verdriet: 'Kom spoedig Heer Jezus, maak Uw werk op aarde af'.

Dit is het typerende van de Heilige Geest die God met Pinksteren gaf. De Geest zoekt mensen op, om het samen met hem te doen.

Jezus Christus heeft ons opgezocht om in onze plaats te gaan staan. Hij is in onze plaats gestorven, maar toen dat gebeurde waren wij bij de discipelen waarvan Lucas schrijft: 'dat zij van verre stonden'. Jezus is voor ons opgestaan uit de dood. Maar toen dat op paasmorgen gebeurde lagen wij met de discipelen op één oor.

Jezus Christus heeft zijn werk in onze plaats gedaan, vóór ons.

Het kenmerkende van de Geest is, dat Hij zijn werk met en in ons doet.

Als de Geest zijn werk doet, klinkt het menselijke op goddelijke toon.

En wordt het goddelijke in menselijke woorden gehoord.

'De Geest getuigt met onze geest dat wij kinderen Gods zijn'.

Amen.